

Sygn. akt II W 37/23

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2023 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu - Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Leszek Osieński

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Dera

w obecności oskarżyciela - funkcjonariusza Policji -----

po rozpoznaniu dnia 17 maja 2023 roku

sprawy **J. K.**

s. S. i M. z domu P.

ur. (...) w G.(...)

obwinionego o to, że:

w dniu 12 stycznia 2023 roku około godz. 13:30 w G.(...) przy ul. (...) dokonał uszkodzenia okularów o wartości 180 złotych na szkodę A. C.,

tj. o wykroczenie z art. 124 kw

w dniu 17 stycznia 2023 roku około godz. 17:35 w G.(...) przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży 7 opakowań kawy J. tj. mienia o łącznej wartości 209,92 zł na szkodę sklepu (...)

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 kw

ORZEKA:

uznaje obwinionego **J. K.** za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu we wnioskach o ukaranie z tym ustaleniem, iż wartość ukradzonego mienia wyniosła 209,93 zł na szkodę sklepu (...), tj. wykroczeń z art. 124 § 1 kw i art. 119 § 1 kw i za to po myśli art. 9 § 2 kw na mocy art. 124 § 1 kw wymierza mu karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;

na mocy art. 124 § 4 kw zobowiązuje obwinionego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego A. C. kwoty 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem równowartości wyrządzonej szkody;

na mocy art. 119 § 4 kw zobowiązuje obwinionego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego P. M. w G.(...) kwoty 209,93 zł (dwieście dziewięć złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) tytułem równowartości ukradzonego mienia;

zwalnia obwinionego od obowiązku uiszczenia opłaty, zaś wydatkami w sprawie obciąża Skarb Państwa.

II W 37/23

UZASADNIENIE

W dniu 12 stycznia 2023 roku około godziny 13.30 J. K. przebywał w sklepie spożywczym przy ulicy (...) w G.(...) Do sklepu weszli wraz z nim R. K. i M. W.. W tym czasie w sklepie zakupy robił również A. C.. W pewnym momencie A. C. zauważył, iż J. K. dokonuje kradzieży cytryn. Zwrócił mu w związku z tym uwagę. O fakcie kradzieży poinformował

także pracownicę sklepu. J. K. zareagował agresją, uderzając A. C. kilkukrotnie w głowę. Próbującą interweniować pracownicę sklepu popchnął na regały, a następnie uciekł ze sklepu. Zadając uderzenia, dokonał zniszczenia okularów A. C.. Wartość szkody wyniosła 180 złotych.

Dowód:

- zeznania pokrzywdzonego A. C. – k. 36-36v.;

- wyjaśnienia obwinionego – k. 15v.-16.

17 stycznia 2023 roku J. K. dokonał kradzieży 7 opakowań kawy J. ze sklepu (...) w G.(...) Kradzież została ujawniona przez kierownika sklepu (...) podczas przeglądania zapisu monitoringu. Wartość skradzionego towaru wyniosła 209,93 złotych.

Dowód:

- zeznania świadka A. M. – k. 7 akt II W 38/23;

- wyjaśnienia obwinionego – k. 9v.-10 akt II W 38/23.

Obwiniony J. K. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W obu przypadkach wniósł o orzeczenie wobec niego kar ograniczenia wolności. Zadeklarował naprawienie wyrządzonych szkód. Jego wyjaśnienia należało uznać za wiarygodne. Korelują one z zeznaniami pokrzywdzonego A. C. oraz zeznaniami kierownika sklepu (...). Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie nie stanowił przedmiotu sporu. Przebieg zdarzeń w obu przypadkach dokładnie opisali świadkowie A. C. oraz A. M.. J. K. nie kwestionował ich depozycji. Zeznania świadków sąd uznał za w pełni wiarygodne. Brak podstaw, aby je zakwestionować.

Mając na uwadze przedstawiony powyżej materiał dowodowy, sąd uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, tj. wykroczeń z art. 124 § 1 kw i z art. 119 § 1 kw. W przekonaniu sądu nie budzi wątpliwości, iż obwiniony w dniu 12 stycznia 2023 roku zaatakował pokrzywdzonego A. C., uderzając go kilkukrotnie w głowę. Wtedy to doszło do zniszczenia okularów. Swoim zachowaniem obwiniony wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 kw, penalizującego umyślne niszczenie, uszkodzenie lub czynienie niezdatną do użytku cudzej rzeczy. Wątpliwości nie budziła również kwalifikacja prawna czynu popełnionego przez obwinionego w dniu 17 stycznia 2023 roku. Wtedy to obwiniony dokonał kradzieży 7 opakowań kawy J., co wyczerpało znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kw.

Uznając obwinionego J. K. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, sąd po myśli art. 9 § 2 kw na mocy art. 124 § 1 kw wymierzył mu karę 30 dni aresztu. W przekonaniu sądu tylko kara o charakterze izolacyjnym jest w stanie spełnić swe cele z zakresu prewencji indywidualnej. J. K. jest osobą wielokrotnie karaną za przestępstwa i wykroczenia przeciwko mieniu. Obecnie w tutejszym sądzie toczy się przeciwko niemu kilkanaście postępowań wykonawczych o przestępstwa i wykroczenia. Ponadto w samym 2023 roku wpłynęły kolejne 3 sprawy, w których J. K. jest oskarżony o przestępstwa przeciwko mieniu. Spraw o wykroczenia przeciwko mieniu trudno wręcz zliczyć. To dowodzi, iż obwiniony jest osobą głęboko zdemoralizowaną i bezwzględną. W ostentacyjny wręcz sposób łamie zasady porządku prawnego oraz zasady współżycia społecznego. Jest osobą bezwzględną w realizacji swoich przestępczych celów, czemu dał wyraz swoim zachowaniem wobec A. C.. Stosowane wobec niego dotychczas kary o charakterze wolnościowym za popełnione wykroczenia okazały się całkowicie nieskuteczne. Obwiniony każdorazowo wracał do swojego procederu. Jego zachowanie przyjmuje coraz bardziej patologiczne formy. Dość przypomnieć, iż do uszkodzenia okularów na szkodę A. C. doszło po nieudanej próbie kolejnej kradzieży sklepowej. Zachowanie obwinionego było zemstą za przekazanie informacji o próbie kradzieży obsłudze sklepu. J. K. użył przemocy fizycznej, wiedząc, iż ma do czynienia z osobą w podeszłym wieku, słabszą fizycznie. W tym stanie rzeczy orzeczenie po raz kolejny kary ograniczenia wolności byłoby niczym nieuzasadnioną gratyfikacją, nieadekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Obwiniony musi mieć wiadomość, iż powrót do tego typu zachowań będzie spotykał się obecnie z surową reakcją ze strony sądu. Tylko rozstrzygnięcie o karze aresztu jest w stanie wywołać efekt

odstraszający obwinionego od dalszego popełniania tego typu czynów. Zważyć ponadto należy, iż we wszystkich sprawach prowadzonych przeciwko obwinionemu, J. K. występował o orzeczenie kary ograniczenia wolności, po czym powracał do swego procederu. Sam dał zatem wyraz przekonaniu, iż tego rodzaju kara nie jest dla niego dolegliwością, która odwołałaby od powrotu do popełniania wykroczeń. W tym stanie rzeczy kara aresztu jawi się jako jedyna, która jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów obwinionego. Trafnie oddaje także rozmiar wyrządzonego bezprawia.

Na podstawie art. 124 § 4 kw zobowiązano obwinionego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego A. C. kwoty 180 złotych tytułem równowartości wyrządzonej szkody. Orzeczenie w tym zakresie nie powinno budzić wątpliwości. Obwiniony zaatakował pokrzywdzonego, uderzając go i doprowadzając do uszkodzenia jego okularów. Winien w związku z tym zapłacić za wyrządzoną szkodę.

Na podstawie art. 119 § 4 kw zobowiązano obwinionego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego P. M. kwoty 209,93 złotych tytułem równowartości ukradzionego mienia. Także i w tym wypadku zobowiązanie obwinionego do zapłaty nie powinno budzić wątpliwości. Obwiniony ukradł towary o takiej wartości. Orzeczenie o obowiązku zapłaty realizuje zatem postulat sprawiedliwości naprawczej. Uświadamia obwinionemu, iż popełnianie wykroczeń nie może się opłacać.

O kosztach orzeczono po myśli art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 121 § 1 kpw, zwalniając obwinionego od obowiązku uiszczenia opłaty, zaś wydatkami w sprawie obciążając Skarb Państwa. Orzeczenie w tym zakresie uwzględnia sytuację życiową i zawodową obwinionego. J. K. jest osobą bezrobotną, utrzymuje się z zasiłku z pomocy społecznej. Nie jest w związku z tym w stanie ponieść kosztów bez istotnego uszczerbku w swoim utrzymaniu.